

et temmal ei keddagi ei olnud, fellele temma omma suurt hädda saaks kaebada, ehk temmaga nou piddada. Kirviko minna ja seält ennesele melejahutamist otsida, ka sedda nemmad kelasid ärra, ja kui nemmad isse senna läksid, siis sai Ervale käske, maia wahtida. Süddamelikke palwe ja koddusse pühhitsusse läbbi üksnes piddi temma ennesele kannatust ja waimo joudo otsima, muido temma olleks ammogi ihho polest otsa sanud.

Möldri Peter kallas kolme aasta järrele isfama pole taggasi. Temma wann-matte rõõm temma pärrast olli ütlematta suur; sest se olli selgeste nähha, et temma ihho ja hinge polest terwe noor mees olli. Seeb se olli, et isfa, kui olli tüf aega rõõmo pissa-rattega silmil temma peäle waatnud, hüdis: Zummal õnnistago sinno sissetullemist ja wäljaastumist! — Peter istus isfa ja emma wahhel mahha, ja juttustas neile laialt keik, mis olli näinud, katsnud, ja mis olli ammeti polest jure õppind. Wannemad ei tüddind mitte ärra, sedda keik kuuldes.

Peter panni pärrast üks raske kot hõbbe rahhaga laua peäle ja ütles: Isfa, sedda ollen minna omma tö läbbi ja õigel wiisil teninud. Sedda ollen ma teile wõlgo teie rohke kullutamisse cest minno heaks. — Isfa tännas ja kicis tedda temma ausa ellowisi pärrast, agga ei wõtnud rahha mitte wasto, waid ütles: Müüd minnul ei olle murret mitte, et sinna ei saaks eddespiddi heaste ja ausaste läbbi. Sa olled õppind, kassinaaste ja puhaste ellama, ja sest sinna saad wiisiste omma tullemat maiapiddamist ausaste üllespiddada. Olled küt ka tähhele pannud, kuidas wiisil peab perre orjade wasto ollema, ja se olgo iggapiddi ni õige ja lahke melego, et Zummal saaks sinno walitsusfega rahhul olla. Eeks pead sinna püüdma, omma ristinnimeste ellamisse wiisil läbbi maia orjaid Zummasa pärrastisse tele sata. Siis wõttab rahho ingel sinno maia asset, ja sind isse auustakse ning armastakse perre allamatte käest, ja se läbbi wast kossuwad keik tarwilised perre tödd.